

Tin Tức công nhân châu Á

Biên tập : VÕ LAM XUÂN

Để đọc báo này, mỗi tháng các bạn hãy gửi một phong bì thư có dán tem tới địa chỉ sau đây:

ASSOCIATION FOR FOREIGN WORKER'S HUMAN RIGHTS IN PUSAN : 4F YOUSIN BUILDING, 193-9, JEONPO 2DONG, JINGU, PUSAN, SOUTH KOREA 614-865 (부산시 진구 전포2동 193-9 송광빌딩 4층 우.614-865)

Số điện thoại: 051-802-3438, Fax: 051-803-9630
E-mail: noja@kornet.net

Bắt giam trái phép công nhân di trú - Ủy ban nhân quyền lại xử là “hợp pháp” gây náo loạn.

Vừa qua, Cục quản lý xuất nhập cảnh đã tiến hành bắt giam một công nhân di trú bất hợp pháp nhưng không đúng theo các trình tự mà luật pháp qui định, do đó, người bị bắt đã khiếu kiện lên Ủy ban nhân quyền quốc gia. Tuy nhiên, Ủy ban này lại phán quyết rằng Cục quản lý đã hành động đúng, điều này đã gây nên sự bất đồng náo loạn.

Vào lúc 0 giờ 50 phút ngày 14 tháng 5 vừa qua, Anwar Hussein, chủ tịch Liên đoàn công nhân di trú ở Seoul đã bị Sở di trú bắt trong chiến dịch truy quét, nhận lệnh cưỡng chế hồi hương và bị giam trong Trung tâm bảo hộ Chàng Chu. Sau 3 ngày bị bắt, Anwar đã gửi đơn lên Ủy ban nhân quyền quốc gia trình bày các điểm sau: 1) Trong quá trình bị bắt không nhận được lệnh bắt bảo hộ khẩn cấp; 2) Người phát hành lệnh bắt lại là nhân viên cấp 9- tức là không đủ tư cách pháp nhân; 3) Sau khi nhận được lệnh trục xuất cưỡng chế, hơn 48 giờ mới có lệnh bảo hộ khẩn cấp, do đó lệnh này không hợp pháp; 4) Nhân viên sở di trú đã dùng bạo lực, do đó, nếu bắt giữ kiểu này bị coi là bất hợp pháp thì cần phải hủy ngay lệnh bảo hộ.

Sau nhiều lần hội ý, Ủy ban nhân quyền quyết định họp toàn ban và tuyên bố “Việc bắt giam của Sở di trú hợp pháp, song việc thành lập Liên đoàn lao động của công nhân di trú và các thứ kiện tụng liên quan cũng đang được tiến hành do đó, Ủy ban khuyến cáo Sở di trú phải hủy bỏ lệnh trục xuất cưỡng chế và tránh không để tình trạng này tái phạm.

Theo luật Quản lý xuất nhập cảnh hiện hành, việc bảo hộ chỉ được tiến hành khi có lệnh của Cục trưởng cục quản lý xuất nhập cảnh hoặc trưởng chi nhánh đại diện, hoặc giám đốc trung tâm bảo hộ người nước ngoài. Trong trường hợp cần bắt bảo hộ khẩn cấp thì trong vòng 48 giờ

sau đó phải trình lệnh bắt bảo hộ. Nếu không nhận được lệnh này thì phải thả người bị bắt. Tuy nhiên, theo Bộ tư pháp thì lúc 0 giờ ngày 14 tháng 5 đã có lệnh bắt bảo hộ khẩn cấp đối với Anwar, nhưng người thay mặt ký lệnh lại là một nhân viên cấp 9 của Sở di trú Seoul. Đến ngày 16, cục trưởng Cục quản lý xuất nhập cảnh ban hành lệnh bảo hộ thì thời gian giam giữ đã quá 48 tiếng.

Về quyết định của Ủy ban nhân quyền, luật sư đại diện cho Anwar nói: Nếu lệnh bắt người do nhân viên cấp 9 viết ra mà hợp pháp thì việc các nhân viên trong toà án thay thẩm phán ra lệnh bắt giam nghi phạm cũng được coi là hợp pháp. Căn cứ vào một lệnh bắt người phi pháp này mà có thể giam giữ người ta quá thời gian qui định cũng được coi là hợp pháp thì việc này nghiêm nhiên đã hợp thức hoá và mở ra một tiền lệ cho Sở di trú có thể ban hành lệnh bắt vào bất cứ lúc nào, kể cả sau khi quá thời hạn giam giữ qui định.

Hiệp hội luật sư vì xã hội dân chủ và Ủy ban lao động cũng phản đối quyết định của Ủy ban nhân quyền rằng: “Lệnh bắt người do một nhân viên thiếu thẩm quyền của Sở di trú ban hành là không có hiệu lực. Cho dù sau đó, người có đủ thẩm quyền có ban hành lệnh bắt giam thì người bị bắt bỏ sai trái trước đó phải được thả.

Một nhân viên trong Ủy ban nhân quyền cho biết, khi có nhiều ý kiến phản đối về việc này thì chúng tôi sẽ xem xét lại. Cho dù lệnh bắt này không có hiệu lực đi chăng nữa nhưng nó được ban hành sau khi có lệnh trục xuất, do đó, nó được coi là hợp pháp và không cần phải thả Anwar ra.

Theo báo Hankoyreh ngày 20 tháng 11 năm 2005

Vì sao có cuộc biểu tình thị uy trong Ngày nhân quyền thế giới?

Ngày 10 tháng 12, khi Ủy ban Nhân quyền Quốc gia Hàn Quốc tổ chức kỉ niệm Ngày nhân quyền thế giới tại thánh đường San Francisco thì có khoảng 30 người, bao gồm cả thành viên của Công đoàn công nhân di trú ở Seoul, Kyeng Ghi, Incheon cầm băng hiệu “ Ủy ban Nhân quyền Quốc gia hãy xin lỗi vì quyết định vừa qua của mình” biểu tình trong im lặng khoảng 20 phút.

Cuộc biểu tình này nhằm chống lại quyết định của Ủy ban Nhân quyền Quốc gia trong vụ chủ tịch liên đoàn công nhân di trú là Anwar bị bắt trong chiến dịch truy quét trục xuất của Sở di trú vào tháng 5 vừa qua.

Tổ chức công đoàn ở các địa phương này đã yêu Sở di trú tạm thời thả Anwar, song quyết định của Ủy ban Nhân quyền Quốc gia lại đi ngược lại với lời thỉnh cầu này. Họ nói “chúng tôi xin cảnh báo rằng quyết định của Ủy ban này là không công bằng vì phải chịu áp lực của Bộ tư pháp.”

Tổ chức công đoàn này nói: họ sẽ tiếp tục phàn phui sự thật rằng Ủy ban nhân quyền quốc gia chẳng những không bảo vệ được nhân quyền cho công nhân di trú mà còn ủng hộ về mặt pháp lý cho chính sách truy quét bất hợp lý của Bộ lao động.

Họ cũng tuyên bố rằng họ sẽ tiếp tục đấu tranh để anh Anwar được tự do (vì anh đã bị giam giữ 7 tháng rồi), đấu tranh đòi huỷ bỏ chính sách truy quét và trục xuất cưỡng chế, đấu tranh đòi tư cách hợp pháp cho Công đoàn công nhân di trú và đấu tranh để đảm bảo quyền lao động và nhân quyền cho công nhân di trú.

Bắt đầu từ ngày 5 tháng 12, họ bắt đầu đấu tranh đòi thả anh Anwar và đòi gặp gỡ để thương lượng với lãnh đạo của Ủy ban Nhân quyền Quốc gia. Theo báo *Kyunhyang Ilbo* số ra ngày 11 tháng 12 năm 2005

Sắp thông qua luật cho phép trẻ vị thành viên và trẻ sơ sinh là con em công nhân di trú được quyền cư trú hợp pháp

Xã hội Hàn Quốc đang bị lão hoá rất nhanh chóng vì tỉ lệ sinh giảm. Với tỉ lệ sinh thấp nhất thế giới, việc giảm dân số đã khiến xã hội Hàn Quốc chuyển sang một mô hình mới. Trong hoàn cảnh này, phong trào kêu gọi phụ nữ Hàn Quốc sinh nhiều con đang bị chị em trong nước phản đối. Dự kiến đến năm 2050, Hàn Quốc sẽ thiếu khoảng 10 triệu lao động. Mỗi năm, Hàn Quốc cần phải có thêm 200 nghìn người mới tham gia vào sinh hoạt xã hội thì mới đáp ứng được nhu cầu về dân số và lao động nói trên.

Ở nông thôn, có hơn 20% tỉ lệ dân số kết hôn quốc tế, do đó, xã hội Hàn Quốc đang thay đổi nhanh theo xu hướng xã hội đa văn hoá. Tuy nhiên, hiện nay tất cả thể chế và luật pháp của Hàn Quốc lại chỉ chú trọng vào một xã hội đơn dân tộc. Một xã hội mà thể chế và luật pháp chỉ coi trọng những gì của riêng dân tộc mình kiểu này đang làm nảy sinh nhiều vấn đề không lường trước được. Do đó, Hàn Quốc cần phải thay đổi thể chế và luật pháp để phù hợp với những thay đổi của thời đại mới.

1) Những trẻ em sinh ra tại Hàn Quốc đều có quyền cư trú hợp pháp.

Những đứa trẻ này chưa một lần phải vượt qua biên giới, chưa một lần phải xin visa, chẳng lẽ vừa sinh ra đã phải chịu thân phận cư trú bất hợp pháp hay sao? Những ai sinh ra trên mảnh đất này thì có quyền sống ở đây. Trong bối cảnh dân số người di trú tăng cao như hiện nay, xã hội phân biệt quốc tịch của Hàn Quốc đang nảy sinh nhiều mâu thuẫn. Chế độ phân biệt

quốc tịch của xã hội cũ này đã trở nên lỗi thời so với thời đại mới không phân biệt ranh giới quốc gia. Do đó, cần phải ban cho những đứa trẻ sinh ra ở Hàn Quốc được quyền sống hợp pháp, đến khi 18 tuổi thì tự nó sẽ có quyền lựa chọn quốc tịch cho mình.

2) Chúng ta hãy cố gắng đừng để cho trẻ vị thành niên đang học tập dở dang lại bị bắt và trục xuất về nước.

Những đứa trẻ vị thành niên là con của công nhân di trú thì có tội gì mà bị trục xuất? Cho dù hiện tại, những đứa trẻ này là con cái của công nhân di trú bất hợp pháp nhưng bộ đào tạo nguồn nhân lực lại cho phép chúng được đến học ở các trường chính qui. Tuy nhiên, lại có một nghịch lý rằng những đứa trẻ vị thành niên này đang bị coi là đối tượng truy quét, trục xuất. Đối với những trường hợp này, thay vì bắt bớ trục xuất, cần phải cho các em được quyền cư trú hợp pháp, mở ra một con đường hợp pháp hoá. Cho dù lệnh cấm trẻ vị thành niên lao động vẫn cần được duy trì, song, trên phương diện chủ nghĩa nhân đạo, cần phải tạo ra cơ hội để những đứa trẻ này có thể yên tâm học tập

3) Phải mở ra một con đường để những đứa trẻ con em công nhân di trú được cư trú hợp pháp.

Một em bé 6 tuổi tên là Ha Yeong Kwang, con của công nhân di trú người Srilanka, đã khóc tím tím khi người cha bảo nó hãy cùng trở về Srilanka. “Con không biết Srilanka đâu. Con sinh ra ở Hàn Quốc, bạn bè con cũng ở Hàn Quốc cả. Con muốn ở Hàn Quốc thôi.” Yeong Kwang được sinh ra ở Hàn Quốc và được gửi đi nhà trẻ chung với những đứa trẻ Hàn Quốc khác. Dù ngoại hình có khác nhưng suy nghĩ và hành động thì chẳng khác gì những đứa trẻ Hàn Quốc cả. Dù bố mẹ là công nhân cư trú bất hợp pháp nhưng đứa trẻ vô tội này cũng bị coi là người cư trú bất hợp pháp thì thật là vô lý.

Theo xu thế quốc tế hoá của thời đại, cách suy nghĩ coi trẻ sơ sinh tại Hàn Quốc và trẻ em vị thành niên con em công nhân di trú là đối tượng bất hợp pháp phải trục xuất cần phải thay đổi. Cần phải sửa đổi lại các điều luật, qui định để những đứa trẻ sinh ra tại Hàn Quốc và trẻ vị thành niên di trú được quyền cư trú hợp pháp.

Sau đây là những yêu cầu cụ thể:

1) Trẻ sơ sinh và nhi đồng sinh ra tại Hàn Quốc không phải là người cư trú bất hợp pháp. Hãy cho các em được quyền cư trú hợp pháp.

2) Hãy cho phép trẻ vị thành niên di trú quyền cư trú hợp pháp để các em yên tâm học tập.

Những công việc sẽ làm theo dự định:

1) Thành lập Ủy ban yêu cầu lập pháp, triển khai và vận động để Quốc hội thông qua dự luật trẻ sinh tại Hàn Quốc và trẻ vị thành niên di trú được quyền cư trú hợp pháp.

2) Tiếp nhận đơn xin bảo đảm quyền cư trú hợp pháp của trẻ sinh tại Hàn Quốc và trẻ di trú vị thành niên.

3) Tiến hành chiến dịch thu thập chữ kí của nhân dân ủng hộ việc lập pháp cho phép trẻ em sinh tại Hàn Quốc và trẻ di trú vị thành niên có quyền cư trú vĩnh viễn tại Hàn Quốc.

♣ ♣ Báo trong nước ♣ ♣

Tin tức trong nước

Do tình hình tuyển dụng công nhân trong nước gặp nhiều khó khăn cho nên chủ các công ty bán lẻ xăng dầu đang yêu cầu Bộ lao động Hàn Quốc cho phép họ tuyển dụng công nhân nước ngoài.

Ngày 09 vừa qua, trên trang web của mình, Hiệp hội các công ty buôn bán lẻ xăng dầu Hàn Quốc đã đăng lời thỉnh cầu lên Bộ lao động Hàn Quốc hãy hủy bỏ lệnh cấm công nhân nước ngoài làm việc tại các trạm bán xăng dầu, bởi lẽ công nhân Hàn Quốc hiện nay ai cũng tránh không muốn làm việc này.

Để đảm bảo công ăn việc làm cho người lao động trong nước, Bộ lao động Hàn Quốc đang cấm công nhân nước ngoài không được làm việc trong các trạm bán lẻ xăng dầu. Tuy nhiên, theo điều tra của Hiệp hội các công ty buôn bán lẻ xăng dầu Hàn Quốc thì hiện tại, do không tuyển được công nhân Hàn Quốc nên buộc các cơ sở phải tuyển người nước ngoài. Số công nhân nước ngoài được tuyển vào làm việc ở các trạm xăng dầu trên cả nước đã lên tới hơn 2900 người. Ước tính, cả nước hiện thiếu khoảng 7800 công nhân làm ở lĩnh vực này.

Theo một quan chức trong Hiệp hội này cho biết, do lao động trẻ đang tránh công việc này nên chúng tôi phải tuyển cả lao động già do đó, nảy sinh nhiều vấn đề về tốc độ làm việc, khả năng tính toán v.v. Để các công ty trong ngành có thể hoạt động ổn định thì Bộ lao động phải có biện pháp để cho phép họ tuyển dụng công nhân nước ngoài.

Trả lời vấn đề này, phòng tuyển dụng nhân lực nước ngoài Bộ lao động nói: Các công ty buôn bán lẻ xăng dầu có được tuyển dụng công nhân nước ngoài hay không thì Ủy ban chính sách nhân lực nước ngoài thuộc văn phòng quốc hội sẽ quyết định trước tháng 3.

Theo Nhật báo văn hoá số ra ngày 9 tháng 12 năm 2005

Số người nước ngoài tại Hàn Quốc đã lên tới con số hơn 690.000 người

Ngày 30 tháng 9 năm 2005, theo Văn phòng phụ trách người nước ngoài -Bộ tư pháp Hàn Quốc thì trong số công nhân nước ngoài lưu trú tại Hàn Quốc, 5 nước có người lưu trú nhiều nhất theo thứ tự là : Trung Quốc có 256.595 người (kể cả người quốc tịch Trung Quốc và người Trung-Hàn),chiếm 36,9%; tiếp theo là Mỹ có 103.987 người, người Philipin có 35.945 người, Việt Nam có 34.376 người, Thái Lan có 28.498 người. Từ vị trí thứ 6 đến thứ 10 liên tiếp là Nhật, Indônêxia, Đài Loan, Mông Cổ, Bangladesh. Trong số này có khoảng 332.000 là người lao động. Tu nghiệp sinh hoặc công nhân hợp pháp có khoảng 142.000 người. Số còn lại là 189.000 người, chiếm 57%, là công nhân bất hợp pháp đang sống và làm việc rải rác khắp nơi trên toàn quốc. Đây cũng là đối tượng chính bị xâm hại nhân quyền và quyền lợi của người lao động.

Các tin vẫn đáng chú ý:

◇ Cho đến nay, chính sách cấp phép lao động đã thi hành được hơn một năm nhưng người lao động nước ngoài vẫn có cảm giác rằng thực trạng về quyền lợi lao động và nhân quyền vẫn tiến triển rất chậm chạp. Tháng 8 vừa qua, Một hiệp hội dưới sự giám sát của Quốc hội nghiên cứu về thực trạng thi hành các quyền lợi cơ bản của người lao động đã tiến hành điều tra về “thực trạng về điều kiện lao động và cuộc sống của người lao động nước ngoài” đối với 313 đến từ 17 nước, với đủ các đối tượng như tu nghiệp sinh công nghiệp, công nhân lao động theo chế độ cấp phép tuyển dụng, công nhân lao động phổ thông v.v Kết quả điều tra cho thấy cứ năm người lao động di trú thì một người đã từng bị bạo hành thể chất như đánh đập, cứ ba người thì một người bị bạo hành về tinh thần như chửi mắng, sỉ nhục. Tỷ lệ tiền lương thu nhập trung bình là 974.966won/tháng; tỷ lệ giờ làm việc trung bình một tháng là 280,4 giờ; mỗi giờ làm trung bình được 3545won.

◇ **Bùng nổ kết hôn quốc tế**

Nếu như nam giới người nước ngoài chủ yếu đến Hàn Quốc để lao động thì phụ nữ nước ngoài lại đến Hàn Quốc theo con đường kết hôn quốc tế. Theo cục thống kê, năm 2004, trong tổng số 31.944 trường hợp kết hôn thì có 25.594 trường hợp là người nam Hàn Quốc lấy người phụ nữ nước ngoài, cao gấp 5 lần so với năm 1999(5775 trường hợp). Đặc biệt, trong số 6629 trường hợp kết hôn của nam giới ở các ngành nông, ngư nghiệp thì có đến 1814 trường hợp là kết hôn với phụ nữ nước ngoài. Như vậy, cứ bốn trường hợp kết hôn thì có một trường hợp lấy phụ nữ nước ngoài. Có 90% tỷ lệ nam giới ở nông thôn kết hôn với phụ nữ nước ngoài ở các nước như: Trung Quốc, Việt Nam, Philipin. Trong số phụ nữ nước ngoài làm dâu ở Hàn Quốc thì có hơn một nửa là do hoàn cảnh sinh hoạt quá nghèo túng. Có rất nhiều trường hợp bị chồng đánh đập.

◇ Sự thay đổi về quan niệm xã hội phải bắt đầu từ sự thay đổi nhận thức, đó là nhận xét của các chuyên gia xã hội học. Theo kết quả một bản thống kê công bố ngày 19 tháng 11 vừa qua tại trường tiểu học Ho Mae Sil, ở Swuon- tỉnh Kiên Ghi, khảo sát trên 433 cho thấy trẻ em đã bị ảnh hưởng bởi các định kiến phân biệt chủng tộc từ người lớn sâu sắc tới mức nào. Hầu hết các em đều cho rằng người da trắng thì giàu có, chăm chỉ và

muốn kết bạn với họ. Trong khi đó các em lại nghĩ rằng những người da đen và người ở các nước vùng Đông Nam Á thì nghèo và lười biếng. Ông Kwon Oh Hyeon, tổng thư kí Hiệp hội phụ trách các vấn đề công nhân di trú nước ngoài cho rằng: “Đối với xã hội chúng ta, việc thay đổi suy nghĩ để công nhận các nước trong vùng là láng giềng thật sự còn quan trọng hơn nhiều so với việc chỉ trích việc cử tuyển lao động bất hợp pháp hoặc phong trào đấu tranh đòi hủy bỏ chế độ tu nghiệp sinh. Sự thay đổi nhận thức của xã hội bắt nguồn từ sự thay đổi nhận thức ở từng cá nhân.”

Theo Nhật báo quốc dân(국민일보) số ra ngày 08 tháng 12 năm 2005

Trung tâm hỗ trợ công nhân di trú Bucheon tổ chức đêm biểu diễn nghệ thuật gây quỹ hỗ trợ trẻ em tị nạn ở vùng Mesot

Vào ngày 10 tháng 12 vừa qua, Trung tâm hỗ trợ công nhân di trú Bucheon kết hợp với Đội hỗ trợ giáo dục trẻ em tị nạn ở vùng Mesot và Hiệp hội công nhân di trú Myanmar ở Hàn Quốc đã tổ chức một đêm biểu diễn nghệ thuật nhằm gây quỹ hỗ trợ trẻ em ở làng tị nạn Mesot.

Làng tị nạn Mesot nằm giữa biên giới Myanmar và Thái Lan. Có khoảng 200 nghìn người dân tị nạn chạy trốn khỏi sự đàn áp chính trị và xâm phạm nhân quyền của chế độ độc tài quân sự Myanmar. Trong số 200 nghìn người này, chỉ có 20 nghìn trẻ em được học hành, còn lại thì thất học vì nghèo và thiếu thốn cơ sở giáo dục.

Năm 2002, Trung tâm hỗ trợ công nhân di trú ở Bucheon nhận được một thư điện tử từ trường tiểu học Mesot nói rằng trường không thể duy trì hoạt động thêm nữa vì thiếu kinh phí. Kết hợp với sự hỗ trợ của Hiệp hội công nhân di trú Myanmar, Trung tâm đã gửi hỗ trợ hai trường tiểu học và một nhà trẻ ở Mesot mỗi tháng 200 nghìn won. Tháng 6 năm 2004, các tổ chức nói trên đã thành lập một đội hỗ trợ tại địa phương và thành lập một trường cấp 3 đầu tiên cho các em ở làng tị nạn Mesot. Kể từ thời điểm đó, họ đã gửi 1 triệu won để hỗ trợ trường này hoạt động.

Đêm biểu diễn nghệ thuật lần thứ 2 này được tổ chức với nhiều tiết mục trình diễn thời trang truyền thống của Myanmar, các sinh hoạt qua hình ảnh, ngâm thơ v.v. . .

Một nhân viên trong Trung tâm nói: “Với 10 nghìn won, một đứa trẻ ở Mesot có thể đi học được một tháng. Hãy cho các em hy vọng thoát khỏi đói nghèo và cơ hội được học tập.”

Theo báo Han Hankyoreh, tháng 12 năm 2005

Vào nhà máy có công nhân nước ngoài mà không có lệnh cũng bị coi là xâm phạm nhân quyền

Nếu nhân viên Sở di trú tự ý xâm nhập vào nhà máy hoặc chỗ ở có người nước ngoài để bắt và dẫn độ họ mà không có lệnh thì họ đã vi phạm qui định về quyền tự do của bộ Luật quản lý xuất nhập cảnh.

Ủy ban nhân quyền quốc gia (chủ tịch là ông Cho Yong Hwang) cảnh cáo rằng việc nhân viên Sở di trú tự ý xâm nhập vào nơi làm việc và nơi ở của người lao động nước ngoài là hành động vi phạm nhân quyền. Để sự việc này không tái diễn, Ủy ban nhân quyền quốc gia tuyên bố họ sẽ đệ trình lên bộ trưởng Bộ tư pháp yêu cầu giải quyết.

Theo Ủy ban này, ông Kim (37 tuổi) đã gửi đơn lên Ủy ban phản đối sự việc các nhân viên Sở di trú A đã tự ý đột nhập vào nơi cư trú của một công nhân lao động hợp pháp người Nga (27 tuổi) và xô xát khiến người này bị thương phải điều trị trong hai tuần. Cũng trường hợp tương tự, ông Kim (56 tuổi) là một giám đốc công ty có tuyển dụng công nhân nước ngoài đã gửi đơn khiếu kiện việc nhân viên Sở di trú B đã tự ý đột nhập vào nhà máy mà không có lệnh bắt hay sự đồng ý của nhà máy, bắt đi một công nhân nước ngoài, họ đã áp dụng bạo lực khiến công nhân này phải mất hai tuần điều trị mới khỏi. Giải thích sự việc này, những nhân viên Sở di trú này xuất trình thẻ công vụ và giải thích mục đích của sự việc, tuy nhiên, Ủy ban nhân quyền Quốc gia khẳng định rằng: cho dù họ thực hiện công vụ, song, không thể nói là hành động của họ đã có sự đồng ý của người khiếu kiện và người bị xâm hại. Ủy ban cũng chỉ trích rằng việc tự ý đột nhập vào nhà

máy hay nơi ở của người nước ngoài mà không có lệnh thì rõ ràng là vi phạm pháp luật. Để đảm bảo quyền tự do cá nhân không bị xâm phạm, Hiến pháp cũng đã qui định các điều khoản cụ thể. Luật tố tụng hình sự cũng đã qui định rõ các điều về tự do cá nhân. Do đó, việc các nhân viên Sở di trú tự ý xâm nhập vào nhà máy và nơi ở của công nhân nước ngoài là vi phạm hiến pháp và bộ luật nói trên.

[Theo báo 경향신문 số ra ngày 01 tháng 12 năm 2005]

◆ Tư vấn ◆

Bị chấn thương trở lại khi đang làm việc thì xử lý thế nào?

Hỏi: Tôi là một công nhân di trú bất hợp pháp Nguyên, người Việt Nam. Năm 2003 tôi bị gãy xương bả vai trong một tai nạn giao thông và đã được điều trị lành. Năm 2004, khi làm việc trong nhà máy, do phải bốc vác hàng hoá quá nặng nên tôi lại bị gãy xương cổ cũ. Nhưng chủ nhà máy vẫn cho rằng đó là do tai nạn cá nhân, không thể coi là tai nạn công nghiệp do đó, ông ta không trả tiền viện phí và tiền lương cho tôi trong quá trình điều trị. Gần đây, tôi phải phẫu thuật để rút đinh nối xương ra, nhưng trong quá trình điều trị, tôi đã phải trả hết cả tiền mà vẫn chưa thể đi làm để kiếm tiền được. Tôi cũng không có bảo hiểm y tế, vậy tôi phải làm sao để giải quyết vấn đề này?

Đáp: Dù trước đây bạn đã bị tai nạn cá nhân, nhưng nếu bác sỹ chẩn đoán nói rằng bạn bị gãy xương do làm việc nặng thì Bảo hiểm bồi thường tai nạn công nghiệp cũng có thể áp dụng cho trường hợp của bạn và sau khi làm thủ tục, bên bảo hiểm sẽ thanh toán cho bạn tiền điều trị, tiền lương trong thời gian điều trị. Tất nhiên, giám đốc công ty của bạn có thể không đồng ý với việc làm thủ tục này, nhưng dù vậy bạn vẫn có quyền nộp hồ sơ xin được hưởng bảo hiểm tai nạn công nghiệp vì đây là quyền lợi của mỗi người lao động. Nếu bạn không biết cách làm thủ tục thì có thể nhờ các trung tâm tư vấn cho người lao động nước ngoài hoặc nhờ Quỹ phúc lợi xã hội lao động Hàn Quốc giúp đỡ. (Tel: 1588-0075)

Bệnh viện “Busan Uyseng Pyong Uon” Chúng tôi quan tâm đến sức khỏe của các bạn!

Nếu bạn bị đau ốm, mời bạn đến bệnh viện chúng tôi chữa trị. Bệnh viện chúng tôi có đội ngũ bác sĩ giỏi, dày dặn kinh nghiệm trong lĩnh vực y khoa hiện đại và chữa bệnh theo phương pháp cổ truyền. Đến với chúng tôi bạn sẽ hài lòng về cách tổ chức và thái độ thân thiện của đội ngũ nhân viên. Đặc biệt hơn nữa sẽ có người phiên dịch cho các bạn.

Giờ làm việc: 8:45 ~ 17:00 (Chủ nhật ~ Thứ năm)

8:45 ~ 12:15 (Thứ sáu)

Xe cấp cứu: 011 8597598 (làm việc 24/24)

Điện thoại liên lạc: 016-2342592, 019-5586051, (8:30 ~ 17:30)

Địa chỉ của chúng tôi

382 Sodesin Đông Sôgu Busan

Bệnh viện “Busan Uyseng Pyong Uon”

Tàu điện ngầm: đường số 1 ga số 7 “Seodesin Dong”

Xe ô tô buýt: 2,96,113 xuống bến “Uyseng pyong uon”